

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Посланица

Римљанима

1 Павле, слуга Христа Исуса, позван за апостола, одређен за Божије еванђеље, ²које је Бог унапред обећао преко својих пророка у Светим писмима, ³еванђеље о његовом Сину, који је по телу Давидов потомак, ⁴о Исусу Христу, нашем Господу, постављеном за Сина Божијег по Духу светости, у сили, васкрсењем из мртвих. ⁵Кроз њега смо добили милост и апостолство да у његово име послушности вере приведемо све незнабошце, ⁶међу којима сте и ви позвани Исусу Христу.

⁷Свима у Риму који су драги Богу и позвани да буду свети:

милост вам и мир од Бога, нашег Оца, и Господа Исуса Христа.

Павлова жеља да посети Рим

⁸Пре свега захваљујем своме Богу кроз Исуса Христа за све вас, јер се о вашој вери говори по целом свету. ⁹Бог, коме својим духом служим објављујући еванђеље његовог Сина, сведок ми је да вас се непрестано сећам. ¹⁰Увек се у својим молитвама молим да ми, ако буде Божија воља, некако пође за руком да дођем к вама.

¹¹Чезнем да вас видим и да вам дам неки духовни дар за ваше учвршћење, ¹²то јест да се међусобно ободримо заједничком вером, и вашом и мојом. ¹³Не бих желео да не знате, браћо, да сам много пута намеравао да дођем к вама, да и међу вама уберем неки плод као и међу другим

незнабошцима, али сам све досад био спречен.

¹⁴Дужан сам и Грцима и варварима, и мудрима и неразумнима, ¹⁵стога сам спреман да и вама у Риму објавим еванђеље.

Снага еванђеља

¹⁶Не стидим се, наиме, еванђеља, јер оно је Божија сила за спасење свакоме ко верује – прво Јудејину, па Грку. ¹⁷У њему се открива Божије дело праведности, од почетка до краја засновано на вери*, као што је и записано: »Праведник ће живети од вере.«†

Кривица човечанства

¹⁸Са неба се открива Божији гнев против сваке безбожности и неправедности људи, који својом неправедношћу спутавају истину. ¹⁹Јер, оно што се о Богу може сазнати, очигледно им је – Бог им је то учинио очигледним. ²⁰Од стварања света, Божије невидљиве особине – његова вечна сила и божанство – могу се јасно сагледати у ономе што је створено, па људи немају изговора.

²¹Иако су упознали Бога, нису га као Бога славили ни захваљивали му, него су им мисли постале јалове, а неразумно срце им се помрачило. ²²Правећи се мудри, постали су луди, ²³па су славу бесмртнога Бога заменили сликом и облицијем смртнога човека, птица, четвороножаца и гмизаваца.

²⁴Зато их је Бог у пожудама њиховог срца препустио нечистоти, да међусобно обешчашћују своја тела. ²⁵Они су лажју заменили

* 1:17 од почетка ... вери Дословно: из вере ка вери.

† 1:17 Авак 2,4

Божију истину, па су славили и служили оном што је створено, а не Створитељу, који је благословен до века. Амин.

²⁶Због тога их је Бог препустио њиховим срамним страстима. Њихове жене су природно полно општење замениле неприродним. ²⁷Тако исто су и мушкарци напустили природно општење са женом и изгарали од пожуде један за другим. Мушкарци су с мушкарцима чинили срамна дела и на себе навукли заслужену казну за своју заблуду.

²⁸Пошто спознање Бога нису сматрали вредним, Бог их је препустио њиховом изопаченом уму, да чине оно што је недолично.

²⁹Пуни сваке неправедности, покварености, похлепе, злоће, зависти, убиства, свађе, преваре, злонамерности, оговарачи, ³⁰клеветници, богомрсци, дрски, охоли, разметљиви, измишљачи зала, родитељима непокорни, ³¹неразумни, непоуздани, безосећајни и немилосрдни, ³²иако знају за праведну Божију одредбу да заслужују смрт они који то чине, они не само да то чине него и одобравају другима који то чине.

Божији праведни суд

2 Зато немаш изговор, човече који судиш, ма ко да си. Јер, самим тим што судиш неком другом, самога себе осуђујеш, пошто и ти који судиш чиниш то исто. ²А ми знамо да је Божија осуда оних који то чине заснована на истини. ³Зар мислиш, човече који судиш онима који то чине, а чиниш то исто, да ћеш измаћи Божијем суду? ⁴Или можда презиреш богатство његове доброте, трпеливости и стрпљења,

не схватајући да те његова доброта води покајању?

⁵Али, због своје тврдоглавости и срца које се не каје, нагомилаваш на себе гнев за Дан гнева, када ће се открити Божији праведни суд. ⁶Бог ће сваком узвратити према његовим делима. ⁷Онима који истрајно чине добро тражећи славу, част и нераспадљивост, даће вечни живот, ⁸а онима који пркосе и не покуравају се истини, а покуравају се неправди – гнев и срџбу. ⁹Невоља и тескоба на сваког човека који чини зло, прво на Јудејина, па на Грка, ¹⁰а слава, част и мир свакоме ко чини добро, прво Јудејину, па Грку, ¹¹јер Бог не гледа ко је ко.

¹²Они који су без Закона згрешили, без Закона ће и пропасти. А онима који су под Законом згрешили, по Закону ће се и судити. ¹³Јер, пред Богом нису праведни они који слушају Закон, него ће бити оправдани они који Закон извршавају. ¹⁴(Када, наиме, незнабошци, који немају Закон, по природи извршавају Закон, онда су они, иако немају Закон, сами себи закон. ¹⁵Они показују да им је у срцу записано оно што Закон тражи, а о томе сведочи њихова савест и њихове мисли када се међусобно оптужују и бране.) ¹⁶То ће бити онога Дана када ће Бог, преко Исуса Христа, по мом еванђељу, судити људским тајнама.

Јудеји и Закон

¹⁷Али, ако ти себе зовеш Јудејиним, ослањаш се на Закон и хвалиш се Богом, ¹⁸знаш његову вољу и просуђујеш шта је боље, јер добијаш поуку из Закона, ¹⁹и ако си уверен да си вођа слепима, светлост онима који су у тами, ²⁰васпитач неразумних, учитељ нејачи, који у Закону има

оличење знања и истине, ²¹ зашто, дакле, ти који учиш друге, самога себе не поучиш? Ти који проповедаш да не треба красти, сâм крадеш. ²² Ти који говориш да се не чини прељуба, сâм чиниш прељубу. Ти коме су одвратни идоли, пљачкаш храмове. ²³ Ти који се хвалиш Законом, кршећи Закон не поштујеш Бога – ²⁴ као што је и записано: »Због вас се међу незнабошцима погрђује Божије име.«^{*}

²⁵ Обрезање има вредност ако извршаваш Закон. Али, ако кршиш Закон, твоје обрезање је постало необрезање. ²⁶ Ако се, дакле, необрезани придржава одредби Закона, зар се његово необрезање неће сматрати обрезањем? ²⁷ Тако ће онај ко није телесно обрезан, а испуњава Закон, судити теби који кршиш Закон, иако имаш и слово Закона и обрезање. ²⁸ Јер, није Јудејин онај ко је то само споља, нити је право обрезање споља, на телу. ²⁹ Него, Јудејин је онај који је то изнутра, а право обрезање је обрезање срца, Духом, а не словом. Такав не добија похвалу од људи, него од Бога.

Божија верност

З Која је, дакле, предност Јудеја? Или, каква је вредност обрезања? ² Велика у сваком погледу. Пре свега, поверене су им Божије речи. ³ А шта ако су неки од њих били неверни? Да ли ће њихово неверовање обеснажити Божију верност? ⁴ Нипошто! Него,

нека Бог буде истинит, а сваки човек лажов, као што је записано:

»Да будеш у праву када говориш и да победиш када судиш.«[†]

⁵ А ако наша неправедност истиче Божију праведност, шта да кажемо на то? Да је Бог неправедан – људски говорим – када искаљује свој гнев? ⁶ Нипошто! Јер, како би онда Бог могао да суди свету? ⁷ Али, ако је Божија истинитост због моје лажливости још очигледнија на његову славу, зашто ми се и даље суди као грешнику? ⁸ И зашто да не »чинимо зло да би дошло добро«, као што нас неки клевећу и тврде да тако говоримо. Њихова осуда је праведна!

⁹ Шта, дакле? Да ли смо у предности? Нипошто! Јер, управо смо оптужили и Јудеје и Грке да су под грехом.

Нико није праведан

¹⁰ Као што је записано:

»Нема праведнога – ниједнога;

¹¹ нема разумнога,

нема никога ко тражи Бога.

¹² Сви су застранили,

сви заједно постали бескорисни.

Нема никога ко чини добро,

нема ниједнога.«[‡]

¹³ »Грло им је гроб отворен, језиком ласкају.«[¶]

»Змијски отров им на уснама.«[§]

¹⁴ »Уста им пуна псовки и горчине.«^{**}

¹⁵ »Ноге им журе да пролију крв,

¹⁶ рушевине и беда на њиховим су путевима,

*2:24 Ис 52,5; Јез 36,22

†3:4 Пс 51,4

‡3:12 Пс 14,1-3

¶3:13 Пс 5,9

§3:13 Пс 140,3

**3:14 Пс 10,7

¹⁷ а пут мира они не познају.«*

¹⁸»Страх од Бога нема им пред очима.«†

¹⁹ Знамо да све што Закон говори, говори онима који су под Законом, да сва уста умукну и да цео свет буде крив пред Богом. ²⁰ Стога се пред њим нико неће оправдати делима Закона, јер посредством Закона долази само спознање греха.

Праведност по вери

²¹ А сада се, одвојено од Закона‡, објавила Божија праведност – о којој сведоче Закон и Пророци – ²² Божија праведност кроз веру у Исуса Христа за све који верују. Јер, нема разлике: ²³ сви су згрешили и лишени су Божије славе, ²⁴ али су бесплатно оправдани његовом милошћу на основу откупљења у Христу Исусу. ²⁵ Њега је Бог поставио да својом крвљу буде жртва помирица која се прихвата вером. Тиме је Бог хтео да покаже своју праведност. Јер, он у својој стрпљивости није кажњавао раније учињене грехе ²⁶ да би у садашње време показао своју праведност – да сâм буде праведан и да оправда онога ко верује у Исуса.

²⁷ Где је, дакле, хвалисање? Искључено је. По којем закону? По закону делâ? Не, него по закону вере. ²⁸ Сматрамо, наиме, да се човек оправдава вером без делâ Закона. ²⁹ Или је Бог само Јудејима Бог? Зар није и незнабошцима? Да, и незнабошцима. ³⁰ Јер, Бог је само један и он ће обрезане оправдати на основу вере, а необрезане вером.

³¹ Да ли ми, дакле, вером укидамо Закон? Нипошто! Него, вером подржавамо Закон.

Авраам оправдан вером

4 Шта ћемо, дакле, рећи да је открио Авраам, наш праотац по телу? ² Јер, ако је Авраам оправдан на основу својих дела, има чиме да се хвали, али не пред Богом. ³ Шта кажу Писма? »Авраам поверова Богу и то му се урачуна у праведност.«[†]

⁴ Оном који ради, плата се не рачуна као дар, него као оно што му се дугује. ⁵ А оном који не ради, али верује у Онога који оправдава безбожника, вера се рачуна у праведност. ⁶ Тако и Давид говори о срећи човека коме Бог рачуна праведност без делâ:

⁷»Благо онима чији су преступи опроштени и греси покривени.

⁸ Благо човеку коме Господ не рачуна грех.«[§]

⁹ Да ли је, дакле, ова срећа само за обрезане или и за необрезане? Јер, рекли смо да је вера Аврааму урачуната у праведност. ¹⁰ А када му је то урачуната? Док је био обрезан или необрезан? Не док је био обрезан, него док је био необрезан! ¹¹ А обрезање је примио као знак, печат праведности коју је стекао вером док је још био необрезан. Тако је он отац свих који верују а необрезани су, да се и њима урачуна у праведност. ¹² Он је и отац обрезаних, оних који нису само обрезани него и

*3:17 Ис 59,7-8

†3:18 Пс 36,1

‡3:21 одвојено од Закона Или: без Закона.

†4:3 1. Мојс 15,6; исто и у 22. стиху.

§4:8 Пс 32,1-2

иду стопама вере нашег оца Авраама, коју је имао док је још био необрезан.

¹³ Јер, обећање Аврааму, или његовом потомству, да ће бити наследник света, није дато на основу Закона, него на основу праведности која долази од вере. ¹⁴ Ако су, наиме, наследници они који живе по Закону, онда вера нема вредности, а обећање је обеснажено. ¹⁵ Јер, Закон изазива гнев, а где нема Закона, нема ни прекршаја.

¹⁶ Зато обећање каже »од вере* – да би било по милости и да би било чврсто обећање за цело Авраамово потомство – не само за оне који живе по Закону него и за оне који живе по Авраамовој вери. Он је свима нама отац – ¹⁷ као што је записано: »Учинио сам те оцем многих народа† – пред Богом, у кога је поверовао, који оживљава мртве и оно што није позива да буде.

¹⁸ Противно свакој нади, Авраам се надао и поверовао је да ће постати отац многих народа, као што је речено: »Толико ће ти бити потомство.«‡ ¹⁹ Није се поколебао у вери када је узео у обзир своје већ обамрло тело – имао је скоро сто година – и Сарину мртву утробу. ²⁰ И није са неверицом гледао на Божије обећање, него се оснажио у вери и дао славу Богу, ²¹ потпуно уверен да Бог може и да учини оно што је обећао. ²² Зато му се и »урачуна у праведност.«

²³ Али, ово »урачуна« није само ради њега записано ²⁴ него и ради нас којима ће се урачунати, који верујемо у Онога који је из мртвих васкрсао Исуса, нашег Господа, ²⁵ који

је предат за наше грехе и васкрснут ради нашег оправдања.

Мир и радост

5 Пошто смо, дакле, оправдани вером, имамо мир с Богом кроз нашега Господа Исуса Христа. ² Кроз њега, вером, имамо приступ овој милости у којој стојимо и радујемо се у нади у Божију славу. ³ И не само то него се радујемо и у невољама, јер знамо да невоље доносе стрпљивост, ⁴ стрпљивост прекаљеност, а прекаљеност наду. ⁵ А нада нас не изневерава, јер се Божија љубав већ излила у наше срце кроз Светога Духа, који нам је дат.

⁶ Јер, у право време, док смо још били беспомоћни, Христос је умро за нас безбожнике. ⁷ Тешко да би неко умро и за праведника, иако би се за доброга можда неко и усудио да умре. ⁸ Али, Бог своју љубав према нама показује овако: док смо још били грешници, Христос је умро за нас.

⁹ Колико ћемо се пре, оправдани сада његовом крвљу, кроз њега спасти од Божијег гнева. ¹⁰ Јер, ако смо, док смо били Божији непријатељи, били помирени с њим смрћу његовог Сина, утолико пре ћемо се, помирени, спасти његовим животом! ¹¹ И не само то него се и радујемо у Богу кроз нашег Господа Исуса Христа, кроз кога смо сада примили помирење.

Адам и Христос

¹² Стога, као што је грех ушао у свет преко једног човека, а преко греха смрт, тако је смрт снашла све људе, јер су сви згрешили. ¹³ Грех је у свету био пре Закона, али грех се никоме не

*4:16 Рим 1,17

†4:17 1. Мојс 17,5

‡4:18 1. Мојс 15,5

рачуна када нема закона. ¹⁴Од Адама до Мојсија, међутим, смрт је владала и над онима који нису згрешили сличним прекршајем као Адам, који је слика Онога који ће доћи.

¹⁵Али, милосни дар није као преступ. Јер, ако су многи умрли због преступа једног човека, колико обилније се на многе излила Божија милост и дар који је дошао милошћу једног човека, Исуса Христа. ¹⁶И тај дар није као оно што је дошло преко онога који је згрешио. Наиме, после једног преступа дошао је суд који је донео осуду, а милосни дар је дошао после многих преступа и донео оправдање. ¹⁷Јер, ако је због преступа једног човека смрт владала посредством тог једног човека, колико ће пре они који примају изобиље милости и дар праведности владати у животу посредством једног човека, Исуса Христа!

¹⁸Као што је, дакле, због једног преступа све људе снашла осуда, тако је због једног праведног дела дошло оправдање које доноси живот свим људима. ¹⁹Јер, као што су непослушношћу једнога многи постали грешни, тако ће и послушношћу једнога многи постати праведни.

²⁰А Закон је додат да се умноже преступи. Али, где се умножио грех, милост се умножила још више, ²¹да би, као што је грех владао помоћу смрти, тако и милост владала помоћу праведности која води у вечни живот кроз Исуса Христа, нашег Господа.

Мртви греху, живи у Христу

6 Шта ћемо, дакле, рећи? Да останемо у греху да се умножи милост? ²Нипошто! Како можемо ми који смо умрли греху и даље да живимо у њему? ³Или, зар не знате

да смо сви ми који смо крштени у Христа Исуса у његову смрт крштени? ⁴Крштењем смо, дакле, заједно с њим сахрањени у смрт, да и ми, као што је Христос Очевом славом васкрснут из мртвих, живимо новим животом. ⁵Јер, ако смо овако с њим сједињени у његовој смрти, бићемо сједињени и у његовом васкрсењу. ⁶Ово знамо: наш стари човек је распет са Христом да се обеснажи грешно тело, да више не будемо слуге греха – ⁷јер ко је умро, решио се греха.

⁸Па, ако смо умрли с Христом, верујемо да ћемо с њим и живети, ⁹знајући да Христос, васкрснут из мртвих, више не умире – смрт више нема власт над њим. ¹⁰Смрћу којом је умро, умро је греху једном заувек, а животом којим живи, живи Богу.

¹¹Тако и ви себе сматрајте мртвима греху, а живима Богу у Христу Исусу. ¹²Нека, дакле, грех не влада у вашем смртном телу, па да се покоравате његовим пожудама. ¹³Не дајте своје удове греху за оруђе неправедности. Него, дајте себе Богу као оживели из мртвих и своје удове дајте Богу за оруђе праведности. ¹⁴Јер, грех неће имати власт над вама, пошто нисте под Законом, него под милошћу.

Робови праведности

¹⁵Шта, дакле? Да грешимо зато што нисмо под Законом, него под милошћу? Нипошто! ¹⁶Зар не знате да сте слуге онога коме се покоравате, онога коме се као слуге предајете да му будете покорни – било греха, што води у смрт, било послушности, што води у праведност. ¹⁷Али, хвала Богу што сте се, иако сте били слуге греха, од срца покорили примеру учења коме

сте предати. ¹⁸Ослобођени греха, постали сте слуге праведности.

¹⁹Људским језиком говорим због слабости вашег тела. Као што сте своје удове давали да служе нечистоти и све већем безакоњу, тако сада дајте своје удове да служе праведности, што води светости. ²⁰Док сте били слуге греха, били сте слободни од праведности. ²¹И какав сте плод тада доносили? Оно чега се сада стидите, јер је коначни исход тога смрт! ²²Али, сада када сте ослобођени греха и када сте постали Божије слуге, плод који доносите води светости, а коначни исход тога је вечни живот. ²³Јер, плата за грех је смрт, а Божији милосни дар је вечни живот у Христу Исусу, нашем Господу.

Пример из брака

7 Зар не знате, браћо – говорим онима који познају Закон – да Закон има власт над човеком само док је жив. ²По Закону је, на пример, удата жена везана за мужа док је он жив. Али, ако муж умре, слободна је од Закона, којим је везана за мужа. ³Ако се, дакле, уда за другог човека док јој је муж жив, зваће се прељубница. Али, ако њен муж умре, слободна је од Закона и није прељубница ако се уда за другога.

⁴Тако сте и ви, браћо, кроз Христово тело умрли Закону да припаднете другоме, Ономе који је васкрсао из мртвих, да донесемо плод Богу. ⁵Јер, док смо били у телу, грешне страсти, изазване Законом, деловале су у нашем телу, па смо смрти доносили плодове. ⁶Али, сада смо слободни од Закона пошто смо умрли оном што нас је спутавало, па

служимо у новом духу, а не у старом слову.

Борба са грехом

⁷Шта ћемо, дакле, рећи? Да је Закон грех? Нипошто! Али, без посредства Закона не бих знао шта је грех. Не бих, на пример, знао шта је пожуда да Закон није рекао: »Не пожели!«^{*} ⁸А грех је искористио прилику и посредством те заповести у мени изазвао сваку врсту пожуде. Јер, грех је без Закона мртав. ⁹Некад сам живео без Закона, а када је дошла заповест, грех је оживео, ¹⁰а ја умро. И испоставило се да ми је заповест, дата за живот, донела смрт, ¹¹јер је грех искористио прилику и заповешћу ме завео и убио.

¹²Закон је свет и заповест је света, праведна, и добра. ¹³Да ли је, дакле, добро мени постало смрт? Нипошто! Него, грех је – да би се показао као грех – посредством добра, мени донео смрт, да грех, посредством заповести, постане преко сваке мере грешан.

¹⁴Знамо, наима, да је Закон духован, а ја сам телесан, продат греху. ¹⁵Не разумем шта чиним, јер не чиним оно што хоћу, него чиним оно што мрзим. ¹⁶Па, ако чиним оно што нећу, слажем се да је Закон добар. ¹⁷У ствари, то не чиним ја, него грех који пребива у мени. ¹⁸Знам, наима, да у мени, то јест у мом телу, не пребива добро. Јер, штети, то у мени постоји, али чинити добро, не. ¹⁹Јер, ја не чиним добро, које хоћу, него чиним зло, које нећу. ²⁰Али, ако чиним оно што нећу, онда то не чиним ја, него грех који пребива у мени.

²¹Тако откривам овај закон: када хоћу да чиним добро, намеће ми се

*7:7 2. Мојс 20,17; 5. Мојс 5,21

зло. ²² Својим унутрашњим бићем уживам у Божијем закону, ²³ али у својим удовима видим један други закон, који води рат против закона мога ума и заробљава ме законом греха, који је у мојим удовима. ²⁴ Јадан ти сам ја човек! Ко да ме избави од овог смртног тела? ²⁵ Хвала Богу кроз Исуса Христа, нашега Господа! Тако, дакле, ја својим умом служим Божијем закону, а својим телом закону греха.

Живот по Духу

8 Зато сада нема осуде за оне који су у Христу Исусу, ² јер ме је закон Духа живота у Христу Исусу ослободио закона греха и смрти. ³ Јер, оно што Закон није могао да учини, пошто је због тела био слаб, учинио је Бог пославши свога Сина у облику грешног тела, као жртву за грех. Тако је осудио грех у телу, ⁴ да се праведност Закона испуни у нама који не живимо по телу, него по Духу.

⁵ Јер, они који живе по телу, мисле на оно што је телесно, а они који живе по Духу, на оно што је духовно. ⁶ Тежња тела је смрт, а тежња Духа живот и мир. ⁷ Зато је тежња тела непријатељство према Богу, јер се тело не потчињава Божијем закону, а и не може. ⁸ Они који су у телу, не могу да угоде Богу.

⁹ Али ви нисте у телу, него у Духу, ако заиста Божији Дух пребива у вама. Ако неко нема Христовог Духа, није његов. ¹⁰ А ако је Христос у вама, онда је ваше тело мртво због греха, али је ваш дух жив због праведности. ¹¹ И, ако у вама пребива Дух који је Исуса васкрсао из мртвих, онда ће Онај који је Христа васкрсао из мртвих оживети

и ваша смртна тела својим Духом, који пребива у вама.

¹² Тако, дакле, браћо, дужници смо, али не телу, да бисмо по телу живели. ¹³ Ако живите по телу, умрећете. Али, ако Духом усмрћујете телесна дела, живећете. ¹⁴ Јер, они које води Божији Дух, Божији су синови. ¹⁵ Нисте, наиме, примили духа робовања, па да опет страхујете, него сте примили Духа усињења, којим вичемо: »Аба*, Оче!« ¹⁶ Сâм Дух сведочи с нашим духом да смо Божија деца. ¹⁷ Па, ако смо деца, онда смо и наследници – наследници Божији и сунаследници Христови, ако заиста с њим страдамо, да бисмо имали удела у његовој слави.

Будућа слава

¹⁸ Сматрам, наиме, да наша садашња страдања нису ништа у поређењу са славом која ће се у нама открити. ¹⁹ Оно што је створено жељно ишчекује откривење славе Божијих синова. ²⁰ А оно што је створено потчињено је ништавности – не својом вољом, него вољом Онога који га је потчинио – у нади ²¹ да ће у славној слободи Божије деце и оно само бити ослобођено робовања распадљивости.

²² Знамо, наиме, да све што је створено све досад уздише и мучи се у порођајним боловима. ²³ Али не само оно него и ми сами, који имамо прве плодове Духа, у себи уздишемо, ишчекујући усињење, откупљење свога тела. ²⁴ Јер, у тој нади смо спасени. А нада која се види није нада, јер ко се нада оном што већ види? ²⁵ Али, ако се надамо оном што не видимо, онда то стрпљиво ишчекујемо.

* 8:15 *Аба* на арамејском језику значи »очек«.

²⁶ Тако нам и Дух помаже у нашој слабости. Ми не знамо за шта треба да се молимо, него се сâм Дух неизрецивим уздасима заузима за нас. ²⁷ А Онај који испитује срца зна тежњу Духа – да се по Божијој вољи заузима за свете.

²⁸ Знамо да Бог у свему ради за добро оних који га воле*, оних који су позвани по његовом науму. ²⁹ Оне које је унапред знао, Бог је и предодредио да буду саображени слици његовог Сина, да он буде прворођени међу многим браћом. ³⁰ Оне које је предодредио, те је и позвао, које је позвао, те је и оправдао, а које је оправдао, те је и прославио.

Божија љубав

³¹ Шта ћемо, дакле, на то рећи? Ако је Бог за нас, ко ће против нас? ³² Он, који ни свога Сина није поштедео, него га је предао за све нас, зар нам с њим неће подарити и све друго? ³³ Ко ће подићи оптужбу против Божијих изабраника? Зар Бог који оправдава? ³⁴ Ко ће их осудити? Зар Христос Исус, који је умро, штавише и васкрсао, који је Богу здесна и заузима се за нас? ³⁵ Ко ће нас раставити од Христове љубави? Зар невоља, или притешњеност, или прогон, или глад, или голотиња, или опасност, или мач? ³⁶ Као што је записано:

»Ради тебе нас поваздан убијају, сматрају нас овцама за клање.«†

³⁷ Али, у свему томе надмоћно побеђујемо кроз Онога који нас је

заволео. ³⁸ Убеђен сам, наиме, да нас ни смрт ни живот, ни анђели ни поглаварства, ни садашњост ни будућност, ни силе, ³⁹ ни висине ни дубине, ни било шта друго што је створено, не могу раставити од Божије љубави, која је у Христу Исусу, нашем Господу.

Божији избор

9 Истину говорим у Христу, не лажем – сведок ми је моја савест у Светоме Духу: ² моја жалост је велика и непрекидан бол ми је у срцу. ³ Желео бих да сам ја сâм проклет и одвојен од Христа за своју браћу, своје сроднике по телу, ⁴ Израелце. Њихово је усињење и слава и савези и законодавство и богослужење и обећања. ⁵ Њихови су и патријарси, а од њих, по телу, потиче и Христос, који је Бог над свима, благословен довека‡. Амин.

⁶ Али, то не значи да се Божија реч изјаловила. Наиме, нису сви који су потекли од Израела – Израел. ⁷ И нису сви Аврамова деца само зато што су његово потомство, него: »Твоје потомство ће се рачунати по Исааку.«[†] ⁸ То јест, деца тела нису Божија деца, него се као потомство рачунају деца обећања. ⁹ А ово су речи обећања: »Вратићу се к теби у ово време, и Сара ће имати сина.«§

¹⁰ И не само она: и Ревека је зачала са једним, нашим праоцем Исааком. ¹¹ А пре него што су се синови родили и учинили нешто добро или зло – да би остао на снази Божији наум о

*8:28 Знамо ... воле У неким рукописима стоји: Знамо да све сарађује за добро оних који воле Бога.

†8:36 Пс 44,22

‡9:5 Христос ... довека Или: Христос, који је над свима. Нека је благословен Бог довека; Или: Христос. Бог, који је над свима, нека је благословен довека.

†9:7 1. Мојс 21,12

§9:9 1. Мојс 18,10 и 14

избору, ¹² да не зависи од делâ, него од Онога који позива – речено јој је: »Старији ће служити млађему«^{*}, ¹³ као што је записано: »Јакова сам заволео, а Исава замрзео.«[†]

¹⁴ Шта ћемо, дакле, рећи? Да је Бог неправедан? ¹⁵ Нипошто! Јер, он је рекао Мојсију: »Смиловаћу се коме се смилујем и сажалићу се на кога се сажалим.«[‡] ¹⁶ Стога, дакле, не зависи од онога ко хоће ни од онога ко трчи, него од милостивога Бога. ¹⁷ Јер, Писмо каже фараону: »Ради тога сам те уздигао да на теби покажем своју силу и да се моје име пронесе по свој земљи.«[¶] ¹⁸ Он се, дакле, смилује коме хоће и чини окорелим кога хоће.

¹⁹ Сада ћеш ми рећи: »Зашто нас онда и даље окривљује? Ко да се одупре његовој вољи?«[‡] ²⁰ Али, ко си ти, човече, да се препиреш с Богом? Зар ће творевина рећи творцу: »Зашто си ме овако направио?«[§] ²¹ Па, зар грнчар нема власт над глином да од исте смесе направи једну посуду за част, а једну за срамоту?

²² А шта ако је Бог, желећи да истражи гнев и обзнани своју силу, с великом стрпљивошћу подносио посуде гнева одређене за пропаст ²³ да би обзнанио богатство своје славе на посудама милосрђа, које је унапред припремио за славу ²⁴ – на нама које је позвао, не само између

Јудеја него и између незнабожаца? ²⁵ Као што каже у Осији:

»Својим народом назваћу народ који није мој

и невољену вољеном«^{**}

²⁶ и:

»На оном месту где им је речено:

,Нисте мој народ',

биће названи ,синови Бога живога'.«^{††}

²⁷ А Исаија виче о Израелу:

»Ако народа Израеловог буде колико и морског песка,

ипак ће се спасти само Остатак.

²⁸ Јер, Господ ће ускоро и потпуно спровести своју Реч на земљи.«^{‡‡}

²⁹ И као што је Исаија пророковао:

»Да нам Господ над војскама

не остави потомство,

постали бисмо као Содома

и на Гомору бисмо личили.«^{¶¶}

Израелово неверовање

³⁰ Шта ћемо, дакле, рећи? Да су незнабошци, који нису тежили за праведношћу, стекли праведност – праведност која долази од вере.

³¹ А Израел, који је тежио закону праведности, није достигао тај закон.

³² Зашто? Зато што се није трудио да га достигне вером, него делима.

Спотакли су се о камен спотицања,

³³ као што је записано:

»Ево, постављам на Сиону

камен спотицања и стену саблазни

*9:12 1. Мојс 25,23

†9:13 Мал 1,2-3

‡9:15 2. Мојс 33,19

¶9:17 2. Мојс 9,16

§9:20 Ис 29,16; 45,9

**9:25 Ос 2,23

††9:26 Ос 1,10

‡‡9:28 Ис 10,22-23

¶¶9:29 Ис 1,9

и ко у њега верује, неће се постидети.»*

10 Браћо, жеља мога срца и моја молитва Богу за Израелце јесте да се спасу.² Сведочим, наиме, за њих да имају ревности за Бога, али она није заснована на знању.³ Не знајући шта је Божија праведност и тражећи да успоставе своју, нису се потчинили Божијој праведности.⁴ Јер, Христос је свршетак Закона, за оправдање свакоме ко верује.

⁵О праведности која долази од Закона, Мојсије пише: »Човек који је чини, у њој ће наћи живот.«[†] ⁶А о праведности која долази од вере каже овако: »Немој да кажеш у свом срцу: „Ко ће се попети на небо?“ – то јест, да спусти Христа.⁷ Или: „Ко ће сићи у Бездан?“ – то јест, да изведе Христа из мртвих.⁸ Него, шта каже? »Реч ти је близу, у твојим устима и у твом срцу«[‡] – то јест, Реч вере коју проповедамо.

⁹Ако, дакле, својим устима признајеш[¶] да је Исус Господ и срцем верујеш да га је Бог васкрсао из мртвих, бићеш спасен.¹⁰ Јер, срцем се верује за оправдање, а устима се признаје за спасење.¹¹ Писмо, наиме, каже: »Ко год у њега верује, неће се постидети.«[§] ¹²Нема разлике између Јудејина и Грка – исти Господ је над свима, великодушан** према

свима који га призивају.¹³ Јер, »ко год призове име Господње, биће спасен«^{††}.

¹⁴Како, дакле, да призову Онога у кога нису поверовали? И како да поверују у Онога за кога нису чули? И како да чују без проповедника?¹⁵ И како да проповедају ако нису послани? Као што је записано: »Како су дивне ноге оних који доносе радосну вест!«^{‡‡}

¹⁶Али, нису сви послушали еванђеље, јер Исаија каже: »Госпode, ко поверова нашој поруци?«^{¶¶} ¹⁷Вера, дакле, долази слушањем поруке, а порука Христовом речју.¹⁸ А ја питам: зар нису чули? Наравно да јесу!

»По свој земљи глас им се разлеже и речи њихове све до краја света.«^{§§}

¹⁹И питам: зар Израел није разумео? Прво каже Мојсије:

»Учинићу вас љубоморнима народом који то није, разгневити вас народом неразумним.«*

²⁰Исаија одважно каже:

»Нашли су ме они који ме нису тражили; објавио сам се онима који нису за мене питали.«[†]

²¹А Израелу каже:

»Поваздан сам дружао руке

*9:33 Ис 8,14; 28,16

†10:5 3. Мојс 18,5

‡10:8 5. Мојс 30,12-14

¶10:9 признајеш Или: исповедаш.

§10:11 Ис 28,16

**10:12 великодушан Дословно: богат.

††10:13 Јоил 2,32

‡‡10:15 Ис 52,7

¶¶10:16 Ис 53,1

§§10:18 Пс 19,4

*10:19 5. Мојс 32,21

†10:20 Ис 65,1

народу непокорном и тврдоглавом.«*

Израелов остатак

11 Питам, дакле: зар је Бог одбацио свој народ? Нипошто! Па и ја сам Израелац, Авраамов потомак из Венијаминовог племена.² Бог није одбацио свој народ, који је унапред познавао. Или зар не знате шта Писмо каже о Илији, када се жалио Богу на Израел?³ »Господе, твоје пророке су побили и твоје жртвенике порушили. Само сам ја остао, а и мене хоће да убију.«^{† 4} И који је био Божији одговор? »Оставио сам себи седам хиљада људи који нису савили колена пред Ваалом.«[‡]
⁵ Тако, дакле, и у садашње време постоји Остатак изабран по милости.
⁶ Па ако је по милости, онда није по делима, иначе милост не би била милост.

⁷ Шта, дакле? Израел није постигао оно што је тражио, али изабрани су постигли. Остали су постали окорели,
⁸ као што је записано:

»Бог им даде духа учмалости,
очи да не виде
и уши да не чују
све до дана данашњег.«[†]

⁹ А Давид каже:

»Нека им трпеза постане замка и
клопка,
саблазан и одмазда.

¹⁰ Нека им се помраче очи да не виде,
а ти им леђа савиј заувек.«[§]

Спасење незнабожаца

¹¹ Питам, дакле: зар су се спотакли да би сасвим пали? Нипошто! Него, због њиховог престопа спасење је дошло и незнабошцима да би Израел био љубоморан.¹² Па, ако је њихов преступ богатство за свет и њихов губитак богатство за незнабошце, колико ће више то бити њихов пуни број**!

¹³ А вама, незнабошцима, кажем: пошто сам апостол незнабошцима, величам своју службу¹⁴ не бих ли некако свој народ изазвао на љубомору и неке од њих спасао.
¹⁵ Јер, ако је њихово одбацивање донело измирење свету, шта ће бити њихово прихватање него оживљавање из мртвих.¹⁶ Ако је први комад теста свет, онда је и све тесто свето; ако је корен свет, свете су и гране.

¹⁷ Па, ако су неке гране одломљене, а ти си као грана дивље маслине накалемљен међу њих и сада имаш удела у корену и сочности маслине,¹⁸ не хвалиши се на рачун тих грана. А ако се будеш хвалисао, сети се да не носиш ти корен, него корен тебе.
¹⁹ Рећи ћеш: »Гране су одломљене да ја будем накалемљен.«²⁰ Добро, оне су одломљене због неверовања, а ти стојиш због вере. Само, немој да будеш надмен, него се бој.²¹ Јер, ако Бог није поштедео природне гране, ни тебе неће поштедети.

²² Погледај, дакле, Божију доброту и строгост: строгост према палима, а Божију доброту према теби, ако

*10:21 Ис 65,2

†11:3 1. Цар 19,10 и 14

‡11:4 1. Цар 19,18

†11:8 5. Мојс 29,4; Ис 29,10

§11:10 Пс 69,22-23

**11:12 њихов пуни број Дословно: њихова пуноћа.

истрајеш у тој доброту – иначе ћеш и ти бити одсечен. ²³А и они ће, ако не истрају у неверовању, бити накалемљени, јер Бог може опет да их накалеми. ²⁴Јер, ако си ти, као природна грана дивље маслине, одсечен и, противно природи, накалемљен на питому маслину, колико ће се лакше на своју маслину накалемити они који су по природи њене гране.

Сав Израел ће се спасти

²⁵Не желим, браћо, да вам ова тајна остане непозната, да не будете ображени: део Израела је окорео док незнабошци не уђу у пуном броју*, ²⁶и тако ће се спасти сав Израел, као што је записано:

»Са Сиона ће доћи Избавитељ и од Јакова отклонити сваку безбожност.

²⁷И ово је мој савез с њима када уклоним њихове грехе.«†

²⁸Што се еванђеља тиче, они су Божији непријатељи ради вас, а што се тиче избора, Бог их воли због праотаца, ²⁹јер су Божији милосни дарови и позив неопозиви.

³⁰Као што се, наиме, ви некад нисте покоравали Богу, а сада вам се смиловао због њихове непокорности, ³¹тако се они сада, ради вама исказаног милосрђа, не покоравају да би се и њима смиловао. ³²Бог је, наиме, све затворио у непокорност да би се свима смиловао.

Хвалоспев Богу

³³О, дубино Божијег богатства и мудрости и знања! Како су недокучиви његови судови и неистраживи његови путеви!

³⁴»Јер, ко је упознао ум Господњи или ко му је био саветник?«‡

³⁵»Или ко му је нешто дао

да би Бог морао да му узврати?«[†]

³⁶Јер, све је од њега, кроз њега и за њега. Њему слава довека! Амин.

Правила хришћанског живота

12 Стога вас, браћо, заклињем Божијим милосрђем да своја тела принесете на живу, свету, Богу пријатну жртву, да то буде ваше духовно[§] служење Богу. ²И немојте више да се саображавате овоме свету, него се преображавајте обнављањем свога ума, да разберете шта је Божија воља, шта је добро, пријатно и савршено.

³На основу милости која ми је дата, сваком међу вама кажем: не мислите о себи боље него што треба да мислите, него мислите о себи трезвено, у складу са мером вере коју је Бог одредио сваком од вас.

⁴Јер, као што у једном телу имамо много удова, а сви удови немају исту улогу, ⁵тако смо и ми, многи, једно тело у Христу, а један другом удови.

⁶А у складу с милошћу која нам је дата, имамо различите дарове. Ако је нечији дар пророковање – нека буде сразмерно вери; ⁷ако је служење – нека служи; ако је поучавање – нека поучава; ⁸ако је тешење – нека теши;

*11:25 док незнабошци ... броју Дословно: док не уђе пуноћа незнабожаца.

†11:27 Ис 59,20-21; 27,9; Јер 31,33-34

‡11:34 Ис 40,13

†11:35 Јов 41,2

§12:1 духовно Или: разумско.

ако је давање – нека даје од срца; ако је управљање – нека буде ревностан; ако је показивање милосрђа – нека то чини с радошћу.

⁹Љубав нека буде нелицемерна. Гнушајте се зла, држите се добра. ¹⁰Волите један другога братском љубављу; поштујте један другога више него себе. ¹¹У ревности не посустајте; у духу будите пуни жара; Господу служите. ¹²У нади будите радосни, у невољи стрпљиви, у молитви истрајни. ¹³Делите са светима који су у оскудици; будите гостољубиви.

¹⁴Благосиљајте оне који вас прогоне – благосиљајте, а не проклињите. ¹⁵Радујте се са онима који се радују, плачите са онима који плачу. ¹⁶Међу собом будите сложни. Не идите за оним што је високо, него нека вас привлачи оно што је понизно. Не будите уображени.

¹⁷Ником не узвраћајте зло за зло. Пазите да чините оно што је добро у очима свих људи. ¹⁸Ако је могуће – колико од вас зависи – живите у миру са свим људима. ¹⁹Не светите се сами, драги моји, него оставите места Божијем гневу. Јер, записано је: »Моја је освета, ја ћу узвратити«^{*}, каже Господ. ²⁰Него, »ако је твој непријатељ гладан, нахрани га; ако је жедан, дај му да пије. Јер, ако то учиниш, посућеш му главу ужареним угљевљем.«[†]

²¹Немој да те зло победи, него ти победи зло добрим.

Потчињавање властима

13 Нека се сваки човек потчињава претпостављеним властима, јер нема власти која није од Бога – оне које постоје, Бог је поставио. ²Стога, ко се супротставља власти, противи се Божијем поретку, а они који се противе, сами ће на себе навући осуду. ³Јер, владари не уливају страх због доброг дела, него због злог. Ако хоћеш да се не бојиш власти, чини добро, па ће те она хвалити. ⁴Она је Божији служитељ за твоје добро. Али, ако чиниш зло, бој се, јер она не носи мач узалуд. Она је Божији служитељ, осветник који искаљује гнев на оном ко чини зло. ⁵Зато јој се треба потчињавати не само због гнева него и због савести.

⁶Због тога плаћате и порезе, јер су Божији службеници они који су се посветили вршењу власти. ⁷Сваком дајте оно што сте дужни: коме порез – порез; коме царину – царину; коме поштовање – поштовање[‡]; коме част – част.

Братска љубав

⁸Ником ништа не дугујте – осим да волите један другога. Јер, ко воли другога, испунио је Закон. ⁹Наиме, заповести: »Не чини прељубу, Не убиј, Не укради, Не пожели«[†] – и било која друга заповест – сведе се на ову: »Воли свога ближњег као самога себе.«[§] ¹⁰Љубав ближњему не чини зла. Љубав је, дакле, испуњење Закона.

*12:19 5. Мојс 32,35

†12:20 Посл 25,21-22

‡13:7 *коме поштовање – поштовање* Дословно: коме страх – страх.

†13:9 *Не чини ... Не пожели* 2. Мојс 20,13-15, 17; 5. Мојс 5,17-19, 21

§13:9 *Воли свога ... самога себе* 3. Мојс 19,18

Дан се приближио

¹¹ А знате и ово време – да је дошао час да се пренете из сна, јер нам је спасење сада ближе него кад смо поверовали. ¹² Ноћ је одмакла, а дан се приближио. Одбацимо, дакле, дела таме и обуцимо оклоп светлости. ¹³ Живимо пристојно, као по дану – не у теревенкама и пијанчењима, не у блуду и разуданости, не у свађи и зависти. ¹⁴ Него, обуците Господа Исуса Христа и не мислите на то како да задовољите пожуде тела.

Слаби и јаки

14 Прихватајте слабога у вери, али не зато да бисте се препирали о мишљењима. ² Неко верује да сме све да једе, а слаби у вери једе само поврће. ³ Ко једе све, нека не презире онога који не једе, а ко не једе све, нека не осуђује онога који једе, јер Бог га је прихватио. ⁴ Ко си ти да осуђујеш туђег слугу? Он свом господару стоји или пада. А стајаће, јер је Господ у стању да га подржи.

⁵ Неко разликује дан од дана, а за другога је сваки дан исти. Само, нека свако буде потпуно уверен у своје мишљење. ⁶ Ко мисли да је неки дан посебан, то чини ради Господа. Ко једе све, једе ради Господа, јер захваљује Богу, а ко не једе све, не једе ради Господа и захваљује Богу. ⁷ Јер, нико од нас не живи за себе и нико не умире за себе. ⁸ Ако живимо, за Господа живимо, и ако умиремо, за Господа умиремо. Живимо ли, дакле, или умиремо, Господу припадамо.

⁹ Јер, Христос је зато умро и оживео да би и мртвима и живима био Господ.

¹⁰ Зашто ти осуђујеш свога брата? Или, зашто ти презиреш свога брата? Сви ћемо стати пред Божији суд.

¹¹ Записано је:

»Тако ми живота, каже Господ, свако колено ће се савити преда мном и сваки језик признати* Бога.«†

¹² Дакле, свако од нас ће положити рачун Богу.

¹³ Стога, не осуђујмо један другога, него радије одлучите да пред свога брата не стављате препреку или саблазан. ¹⁴ Знам и уверен сам у Господу Исусу да ништа није нечисто само по себи. Него, ако неко сматра да је нешто нечисто, њему је нечисто.

¹⁵ Ако је због јела твој брат жалостан, већ не поступаш по љубави. Немој својим јелом да упропастиш онога за кога је Христос умро. ¹⁶ Немојте, дакле, да се оцрњује ваше добро. ¹⁷ Јер, Божије царство није јело и пиће, него праведност, мир и радост у Светоме Духу. ¹⁸ Ко тако служи Христу, драг је Богу, а и људи га цене.

¹⁹ Стога, тежимо ка оном што води миру и узајамном изграђивању. ²⁰ Не уништавај Божије дело због јела. Све је чисто, али је зло ако човек једе нешто због чега се други саблажњава. ²¹ Добро је не јести месо и не пити вино и не чинити оно због чега се твој брат саблажњава.

²² Уверење које имаш‡, имај за себе пред Богом. Благо оном ко самога себе не осуђује за оно што сматра да је добро. ²³ Ко једе двоумећи се, навлачи на себе осуду, јер то не чини

*14:11 признати Или: исповедити.

†14:11 Ис 45,23

‡14:22 Уверење које имаш Или: Веру коју имаш.

из уверења*. А све што се не чини из уверења, грех је.

15 Ми јаки дужни смо да подносимо слабости нејаких, а не да себи угађамо. ² Сваки од нас треба да угађа ближњему за његово добро, ради изграђивања. ³ Јер, ни Христос није себи угађао, него, као што је записано: »На мене падоше увреде оних који су те вређали.«[†] ⁴ А све што је у прошлости записано, записано је за нашу поуку, да својом стрпљивошћу и утехом Писама имамо наду.

⁵ А Бог, који даје стрпљивост и утеху, нека вам да да будете сложни међу собом, идући за Христом Исусом, ⁶ и да једнодушно и једногласно славите Бога и Оца нашега Господа Исуса Христа.

⁷ Стога, прихватајте један другог као што је и Христос прихватио вас, на Божију славу. ⁸ Јер, кажем: Христос је постао слуга обрезањима ради Божије истине, да потврди обећања дата праоцима ⁹ и да незнабошци славе Бога због његовог милосрђа, као што је записано:

»Зато ћу те хвалити међу незнабошцима

и певати хвалоспеве твоме имену.«[‡]

¹⁰ И још каже:

»Веселите се, незнабошци, с његовим народом.«[¶]

¹¹ И још:

»Хвалите Господа, сви незнабошци; нека га сви народи славе.«[§]

¹² И још, каже Исаија:

»Појавиће се Корен Јесејев, Онај који ће устати да влада над незнабошцима;

у њега ће се незнабошци уздати.«^{**}

¹³ А Бог наде нека вас испуни сваком радошћу и миром у вери, да силом Светога Духа имате наде у изобиљу.

Павле, служитељ незнабошцима

¹⁴ Уверен сам, браћо моја, да сте и ви сами пуни добротe, испуњени сваким знањем и способни да један другог уразумљујете. ¹⁵ Ипак, о неким стварима сам вам – да вас на њих подсетим – одлучније писао због милости коју ми је Бог дао ¹⁶ да будем служитељ Христа Исуса незнабошцима, који врши свету службу ширења Божијег еванђеља, да незнабошци буду Богу прихватљива жртва, освештана Светим Духом.

¹⁷ Стога се хвалим у Христу Исусу својим служењем Богу. ¹⁸ Јер, не усуђујем се да говорим о нечему што Христос није учинио преко мене да незнабошце доведе до послушности – речју и делом, ¹⁹ силом знамења и чудâ, силом Духа. Тако сам од Јерусалима, па унаоколо све до Илирика пронео Христово еванђеље. ²⁰ Али увек сам се трудио да не објављујем еванђеље тамо где је Христос већ познат, да не бих зидао на туђем темељу, ²¹ него, као што је записано:

»Видеће га они којима о њему нису јавили

*14:23 из уверења Или: из вере; исто и у другом делу стиха.

†15:3 Пс 69,9

‡15:9 2. Сам 22,50; Пс 18,49

¶15:10 5. Мојс 32,43

§15:11 Пс 117,1

**15:12 Ис 11,10

и разумети они који нису чули.*

Павлова намера да посети Рим

²²Због тога сам много пута био спречен да дођем к вама. ²³Али сада, пошто за мене више нема места у овим крајевима, а већ много година желим да дођем к вама, ²⁴учинићу то кад будем ишао у Шпанију. Надам се, наиме, да ћу вас на пропутавању посетити и да ћете ме онамо испратити, пошто се прво донекле науживам вашег друштва.

²⁵А сада идем у Јерусалим, служећи светима, ²⁶јер су Македонија и Ахаја одлучиле да сакупе помоћ за сиромашне међу светима у Јерусалиму. ²⁷Да, одлучиле су, а и дужне су им. Јер, ако су незнабошци постали учесници у њиховим духовним добрима, дужни су да им служе у њиховим телесним потребама. ²⁸Када, дакле, ово завршим и постарам се да приме овај плод, кренућу преко вас у Шпанију. ²⁹А знам да ћу, када дођем к вама, доћи с пуним Христовим благословом.

³⁰Заклињем вас, браћо, нашим Господом Исусом Христом и љубављу Духа да се борите са мном молећи се за мене Богу. ³¹Молите се да се избавим од непокорних у Јудеји и да моје служење у Јерусалиму буде по вољи светима, ³²па да, ако буде Божија воља, дођем к вама с радошћу и с вама се одморим.

³³Бог мира са свима вама. Амин.

Поздрави и опомене

16 Препоручујем вам нашу сестру Фиву, служитељку[†] у цркви у Кенхреји, ²да је примите у Господу

онако како приличи светима, да јој помогнете у свему што јој од вас затреба, јер је и она многима, а и мени самом, била заштитница.

³Поздравите Приску и Акилу, моје сараднике у Христу Исусу. ⁴Они су за мој живот подметнули свој врат. Не захваљујем им само ја него и све цркве незнабожаца.

⁵Поздравите и цркву у њиховој кући. Поздравите мог драгог Епенета, који је првенац из Азије за Христа.

⁶Поздравите Марију, која се много трудила за вас.

⁷Поздравите Андроника и Јунија, моје рођаке и другове у сужањству. Они уживају углед међу апостолима, а у Христу су били пре мене.

⁸Поздравите Амплијата, кога волим у Господу.

⁹Поздравите Урбана, нашег сарадника у Христу, и мог драгог Стахија.

¹⁰Поздравите Апела, који је прекаљен у Христу.

Поздравите све Аристовулове.

¹¹Поздравите Иродиона, мог рођака. Поздравите све Наркисове који су у Господу.

¹²Поздравите Трифену и Трифосу, које се труде у Господу. Поздравите моју драгу Персиду, која се много трудила у Господу.

¹³Поздравите Руфа, изабраног у Господу, и мајку његову и моју.

¹⁴Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ермију, Патрова, Ерма и браћу која су с њима.

¹⁵Поздравите Филолога и Јулију, Ниреја и његову сестру, и Олимпа и све свете који су с њима.

* 15:21 Ис 52,15

† 16:1 *служитељку* Или: ђаконицу.

¹⁶ Поздравите један другога светим пољупцем.

Поздрављају вас све Христове цркве.

¹⁷ Преклињем вас, браћо, чувајте се оних који стварају раздоре и саблазни, што је у супротности са учењем које сте ви научили. И клоните их се, ¹⁸ јер такви не служе нашем Господу Христу, него свом трбуху, па лепим и ласкавим речима заводе срце безазлених. ¹⁹ Уосталом, сви су чули за вашу послушност. Дакле, радујем се због вас, али хтео бих да будете мудри за добро, а безазлени за зло. ²⁰ А Бог мира ће Сатану ускоро смрвити под вашим ногама.

Милост нашега Господа Исуса с вама.

²¹ Поздрављају вас Тимотеј, мој сарадник, и Лукије, Јасон и Сосипатар, моји рођаци.

²² Поздрављам вас у Господу ја, Тертије, који сам записао ову посланицу.

²³ Поздравља вас Гај, мој домаћин и домаћин целе цркве.

Поздрављају вас Ераст, градски благајник, и брат Кварт. ²⁴*

Хвалоспев Богу

²⁵ А Ономе који може да вас учврсти по мом еванђељу и проповедању Исуса Христа, по откривењу тајне која је вековима била сакривена, ²⁶ а сада је, по заповести вечнога Бога, откривена преко пророчких записа и обзнањена свим народима да поверују и покоре се ²⁷ – јединоме мудрому Богу, кроз Исуса Христа, слава до века! Амин.

*16:24 У неким рукописима стоји: Кварт. ²⁴ Милост Господа Исуса Христа са свима вама.